

stra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 721).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 17 grudnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. o taryfie opłat za badanie zwierząt przywożonych i przewożonych z zagranicy.

Na podstawie art. 97 lit. b) i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 marca 1928 r. o uzupełnieniu art. 97 tegoż rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. o taryfie opłat za badanie zwierząt przywożonych i przewożonych z zagranicy (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 410) otrzymuje następujące brzmienie:

„Opłaty za badanie zwierząt z wystawieniem świadectwa zdrowia na stacjach wejściowych w czasie dla przywozu i przewozu wyznaczonym wynoszą:

1) od sztuki bydła rogatego w wieku ponad sześć miesięcy, konia, osła, muła, osła-muła w wieku ponad 1 rok	3.— zł
2) od źrebięcia, cielęcia, świni, owcy, kozy	1.90 „
3) od prosięcia, jagnięcia, kozłęcia	1.— „
4) od całowagonowej przesyłki drobiu	15.— „
5) od mniejszych przesyłek drobiu	7.— „

Badanie osesków znajdujących się przy matce opłatam nie podlega”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

74.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 grudnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 29 października 1929 r. o dozorcze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

Na podstawie art. 8 punkt e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządza się co następuje:

§ 1. W paragrafie 4 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o dozorcze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 582) po zdaniu pierwszym dodaje się nowe zdanie treści następującej: „O ile pieczywo jest wypiekane z mąki żytniej, nazwa powinna obejmować, poza rodzajem mąki, również i gatunek użytej do wypieku mąki żytniej (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 sierpnia 1932 r. o przemiale żyta — Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 695).”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

75.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1933 r.

w przedmiocie przesunięcia na rok 1933 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podat-

ku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) — przesuwa się na rok podatkowy 1933 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1933 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

76.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 lutego 1933 r.

o utworzeniu wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Bielsku Podlaskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Na podstawie art. 3 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o prawach, obowiązujących w okręgu sądowym białostockim w zakresie sądownictwa (Dz. P. P. P. z 1919 r. Nr. 64, poz. 382), oraz art. 9 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Tworzy się powiatowy wydział hipoteczny wraz z archiwum hipotecznym przy sądzie grodzkim w Bielsku Podlaskim dla nieruchomości miejskich i wiejskich, położonych w okręgu sądu grodzkiego w Bielsku Podlaskim, które według przepisów o hipotekach powiatowych mogą mieć hipotekę uregulowaną w powiatowym wydziale hipotecznym.

§ 2. Temuż wydziałowi hipotecznemu powierzam również prowadzenie ksiąg hipotecznych dla nieruchomości miejskich i wiejskich, położonych w okręgach sądów grodzkich w Białowieży, Ciechanowcu i Siemiatyczach, a które według przepisów o hipotekach powiatowych mogą mieć hipotekę, uregulowaną w powiatowym wydziale hipotecznym.

§ 3. Tworzy się stanowisko pisarza powiatowego wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Bielsku Podlaskim.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

77.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 lutego 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 p. 3 prawa o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 733) zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Adwokat pobiera od klienta honorarium według umowy, w braku zaś umowy — według przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wynagrodzenie należy się adwokatowi bez względu na wynik sprawy.

§ 3. We własnej sprawie adwokat może żądać od strony przeciwnej, obowiązanej do zwrotu kosztów, tych należności, które przypadłyby adwokatowi, działającemu w charakterze pełnomocnika.

§ 4. Umowa między adwokatem a klientem nie ma wpływu na wysokość kosztów prowadzenia sprawy, ulegających zasądzeniu od osoby, która według przepisów prawa obowiązana jest je ponieść.

§ 5. Sąd podwyższy wynagrodzenie adwokata nie więcej jednak niż o 100% w sprawach zawiłych bądź wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu adwokata, albo jeżeli adwokat prowadzi sprawę w zastępstwie więcej niż jednej osoby bądź przeciw kilku przeciwnikom.

§ 6. W sprawach, nieobjętych przepisami niniejszemi lub do których przepisy niniejsze nie dają się zastosować, sąd określi wynagrodzenie adwokata, mając na względzie nakład pracy i czasu, wagę sprawy i wartość przedmiotu.

§ 7. W razie nieusprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta należy się adwokatowi wynagrodzenie za instancję, w której odwołanie nastąpiło, oraz za instancje poprzednie.

W innych przypadkach ustania pełnomocnictwa należy się adwokatowi odpowiednie wynagrodzenie za wykonane czynności.

II. Sprawy cywilne.

§ 8. Podstawą wynagrodzenia w postępowaniu spornem jest wartość przedmiotu sporu, a w postępowaniu egzekucyjnym — wartość egzekwowanego roszczenia.

§ 9. Jeżeli podstawa wynagrodzenia oszacowaniu na pieniądze nie podlega, lub przepis paragra-